

कुतस्तर्हि सर्वेत्वांप्रपद्यमायां नतरंतीत्याशंक्याह नमामिति यतो दुष्कृतिनः अतश्चित्तशुद्ध्यभावान्मूढाः आत्मानात्मविवेकहीनाः अतएव नराधमाः मां न प्रपद्यंते कुतो दुष्कृतिनः यतो मायया अपहृतं तिरस्कृतं ज्ञानं अखंडसंविद्रूपं ब्रह्म येषां ते अपहृतज्ञानाः एतेन मायाया आवरणशक्तिरुक्ता किंच आसुरं असुराणां विरोचनादीनां भावं चित्ताभिप्रायं आत्मैवेह मह्य इत्यादिना श्रुतं देहं द्वियसंघात एव सम्यक्संतर्पणो य इत्येवं विधं आश्रिताः एतेन मायाया विक्षेपशक्तिरुक्ता तदेवं मायया स्वरूपानंदमावृत्य देहात्मभ्रमे जनिते सति तदभिमानाद्देहादिषु पुष्ट्यर्थं दुष्कृतं कुर्वन्ति तेन च मूढाः संतो नराधमाः मां न प्रपद्यंते सर्वानर्थमूलं मायैवेत्यर्थः ॥ १५ ॥ ये तु सत्यपि देहाद्यध्यासे मत्तो बिभ्यति मत्पीत्यर्थं सुकृतमेवाचरन्ति तेऽपि चतुर्विधाः न केवलं सर्वमदेककामा इत्याशयेनाह चतुर्विधा इति आर्त्तः पीडितः पीडापरिहारार्थं जिज्ञासुः स्वाज्ञाननाशार्थं अर्थार्थोधनाद्यर्थं ज्ञानी चेति चतुर्विधामां भजन्ते ॥ १६ ॥ किं सर्वेऽपि समाप्ते सुकृतिन इति साधारण्येन विशेषणादत आह तेषामिति तेषां मध्ये ज्ञानी विशिष्यते यतो नित्ययुक्तः आर्त्तादयो हि कामिनः कामपूतौ न मद्भजने युक्ता भवन्ति अयं तु नित्ययुक्त एकभक्तिश्च एकभावेन भजनं करोति तथा हि आर्त्तारोगिणः सूर्यं भजन्ते जिज्ञासवः सरस्वतीं अर्थार्थिनः कुबेरादीनि तितेषां तत्तत्कामार्थित्वेनानेकभक्तित्वं दृश्यते तस्य नित्य

न मां दुष्कृतिनो मूढाः प्रपद्यंते नराधमाः ॥ मायया पहतज्ञाना आसुरं भावमाश्रिताः ॥ १५ ॥ चतुर्विधा भजन्ते मां जनाः सुकृतिनोर्जुन ॥ आर्त्तो जिज्ञासुरर्थार्थी ज्ञानी च भरतर्षभ ॥ १६ ॥ तेषां ज्ञानी नित्ययुक्त एकभक्तिर्विशिष्यते ॥ प्रियो हि ज्ञानिनो त्यर्थमहंसचममप्रियः ॥ १७ ॥ उदाराः सर्वे एवैते ज्ञानीत्वात्मैव मेमतं ॥ आस्थितः सहियुक्तात्मा मामेवानुत्तमां गतिं ॥ १८ ॥ बहूनां जन्मनामंते ज्ञानवान्मां प्रपद्यते ॥ वासुदेवः सर्वमिति समहात्मा सुदुर्लभः ॥ १९ ॥ कामैस्तैस्तैर्हृतज्ञानाः प्रपद्यन्ते न्यदेवताः ॥ तं तं नियममास्थाय प्रकृत्या नियताः स्वया ॥ २० ॥

युक्तत्वे एकभक्तित्वे च हेतुः हियतः ज्ञानिनोऽहमत्यर्थं प्रियः आत्मत्वादेव आत्मा च प्रियः निरुपाधिप्रेमगोचरत्वात् तदेतत्प्रेयः पुत्रात्प्रेयो वित्तात्प्रेयो न्यस्मात्सर्वस्मादांतरं यदयमात्मेति श्रुतेश्च सच ज्ञानी मम प्रियः भक्तानां दुर्लभत्वादिति भावः ॥ १७ ॥ उदारा इति सर्वेऽप्येते उदारा उत्कृष्टा एव ज्ञानी तु मम आत्मैवेति मम तं निश्चितं हियतः सयुक्तात्मा अहमेव भगवान्वासुदेव इत्यभेदेन मयि समाहितचित्तः मामेव अनुत्तमां श्रेष्ठां गतिं आस्थितः न तु मत्तो न्यदारोग्यादिकं कामयानो मद्भक्तिं करोति किं तर्हि मत्प्राप्त्यर्थमेव मां भजत इत्यर्थः ॥ १८ ॥ किंच वासुदेवः सर्वमिति ज्ञानवान् यो बहूनां जन्मनामंते चरमजन्मनि मां प्रपद्यते सम्यग्दर्शनेनापरोक्षीकरोति समहात्मा ब्रह्मभूतः सुदुर्लभ इति योजना ॥ १९ ॥ अन्ये तु तैस्तैः कामैः पुत्रपश्वादि विषयैः हृतज्ञानाः हृतदूरीकृतं ज्ञानं विवेको येषां ते अन्यदेवताः अहमेतस्या आराधनेनेदं फलमवामवानीति भेदबुद्ध्या प्रपद्यन्ते इन्द्रादीन् तं तं नियमं चतुर्दशपवासादिकमास्थाय स्वया प्रकृत्या वक्ष्यमाणविधया दैव्या आसुर्या वा नियताः निगृहीताः ॥ २० ॥